

Vše pod jednou střechou.

www.csspraha.cz

Soužití s dospělým synem bez práce

Dnes jsem se konečně rozhodla začít něco dělat. Mám problém, můj syn nepracuje, přesto, že mu již brzy bude 50. Bydlí se mnou, ale nedává mi žádné peníze na jídlo, ani nepřispívá na nájem. Občas si sice nějakou korunu vydělá, peníze však většinou propije s kamarády, a když se mu snažím domlouvat, je na mě drzý.

Proto jsem se rozhodla, navštívit **Sociálně právní poradnu Kontakt**. Letáček jsem našla v čekárně u své lékařky. Snad mi tam poradí, hrozně se stydím za to, že si nevím rady s vlastním synem. Poradnu Kontakt v Ječné, jsem našla celkem snadno. Zjišťuji, že je otevřeno, proto vstupuji až dovnitř. Zde mě vítá usměvavá paní. Vidí, že jsem nesvá. Uklidňuje mě a ujišťuje, že vše, co si řekneme, zůstane mezi námi. Představí se mi a říká, že je sociální pracovnice. Já naopak nemusím sdělovat své jméno, mohu zůstat v anonymitě.

Nevím, kde mám začít. Sociální pracovnice mě vybídne, ať začnu třeba tím, co mě přivedlo do poradny právě dnes. Postupně začínám sdělovat, co mě trápí. Je to pro mě velmi těžké, ale zároveň cítím úlevu. Jsem ráda, že mě někdo poslouchá, mám pocit, že mi sociální pracovnice rozumí. Začínám plakat, pracovnice poradny mě uklidňuje, že je to v pořádku, podává mi papírový kapesník a říká, že máme čas, že nemusím spěchat.

Vyprávím jí, jak cítím, že mě syn vlastně jen využívá, téměř se mnou nemluví, do práce nechodí a já nezvládám vše platit. Navíc se mnou syn téměř nemluví. Dříve jsem byla ráda, že žijeme společně, bála jsem se jeho odchodu, nechtěla jsem zůstat po rozvodu sama. Nyní vidím, že se zřejmě někde stala chyba.

Sociální pracovnice se ptá, co bych si vlastně přála. Aby syn odešel? Nebo aby zůstal a přispíval na provoz domácnosti? Uvědomuji si, že vlastně ani sama nevím, co bych přesně chtěla. Sociální pracovnice říká, že řešení takové dlouhodobě neutěšené situace chce čas a nelze ho uspěchat.

Říkám, že nejraději bych asi byla, kdyby si syn našel stálou práci. Sociální pracovnice mi doporučuje **Poradnu Job klub**, kde se může syn objednat, pokud bude mít zájem s hledáním práce pomoci. To však předpokládá, že si se synem pohovořím. Sociální pracovnice mi dodává odvahu, abych se synem zkusila promluvit. Je pravda, že dříve jsme si povídali o všem, to se však časem změnilo a já sama ani nevím, kdy jsme spolu přestali mluvit. Víím, že má pracovnice pravdu. Nejsem si však jistá, zdali to zvládnu. Dále mi pracovnice mi předává kontakty na **Poradnu pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy**. Prý mi tam mohou psychologové pomoci k lepšímu náhledu na situaci a k rozhodnutí, jak postupovat dál.

Sociální pracovnice mě dále upozorňuje na možnost požádat si o příspěvek na bydlení. Prý by mi mohl být přiznán, vzhledem k poměrně nízkým příjmům a k výši nájmu. Nejsem si jistá, zdali to zvládnu vyřídit. Pracovnice nabízí, že mi případně s vyplněním žádosti pomůže.

Říkám, že si musím ještě vše v klidu rozmyslet. Náročný rozhovor a množství informací mě velmi unavilo. Pomalu se loučíme. Sociální pracovnice mě ujišťuje, že mohu opět kdykoliv přijít. Jsem za tuto možnost ráda. Cítím, že na problémy nejsem sama.

BEZPLATNÉ PORADENSTVÍ v obtížných životních situacích

Sociálně právní poradna Kontakt, Ječná 3, 120 00 Praha 2; Dělnická 54, 170 00 Praha 7

Tel.: 222 515 400; 731 602 089

Více na www.csspraha.cz